

[12:1]

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר

[12:2]

החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה

[12:3]

דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית

אבת שה לבית

[12:4]

ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת

איש לפי אכלו תכסו על השה

[12:5]

שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו

[12:6]

והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל

עדת ישראל בין הערבים

[12:7]

ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו

אתו בהם

[12:8]

ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו

[12:9]

אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל
קרבו

[12:10]

ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו
[12:11]

וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם
אתו בחפזון פסח הוא ליהוה
[12:12]

ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד
בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה
[12:13]

והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי
עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים
[12:14]

והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם
תחגהו
[12:15]

שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל
אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשן עד יום השבעי
[12:16]

וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה

לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם
[12:17]

ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ
מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם
[12:18]

בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים
לחדש בערב
[12:19]

שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא
מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ
[12:20]

כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות
[12:21]

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן
למשפחתיכם ושחטו הפסח
[12:22]

ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי
המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר
[12:23]

ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף

[12:24]

ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם

[12:25]

והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה

הזאת

[12:26]

והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם

[12:27]

ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו

את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו